

25 APR 2017

Oddbjørg og Tor-Jørgen Bøe, Romsdalsvegen 1037, 2665 Lesja

Høringsuttalelse til verneplan for tidligere skytefelt på Hjerkin og nye forskrifter for Dovrefjell-Sundalsfjella nasjonalpark.

- Vi bor på Lesja og har drevet med hundekjøring i ca 10 år. En typisk vintersesong for oss består for det meste av kjøring under snaufjellsgrensa; Dalsidevegen, hundeløypa på Dalsida og Lordalen. Utover senvinteren, blir det noe kjøring i nasjonalparken. Men, dette kan telles på to hender. Vi har hittil klart å begrense forstyrrelsen av villreinen til et absolutt minimum. Vi ønsker å komme med innspill til utformingen av nye forskrifter.
- Enkeltepisoder omkring hundekjøring som forstyrrer villreinen må undersøkes og dokumenteres før det kan tillegges avgjørende vekt, mener vi. En må videre stille seg spørsmålet: Er det slik at dette er et mønster over tid eller er det, som nevnt, enkeltepisoder?

Det blir følgelig naturlig å stille spørsmålet: Hvilken forskning, kunnskap og bakgrunnsinformasjon bygger forslaget på? Etter vårt syn bygger det i stor grad på synsing – i hvert fall når det gjelder hundekjøring som vi har konsentrert oss om.

- I Lesja er vi pr nå to hundekjørere. I Dovre er det også to. Dersom all uheldig påvirkning på reinen er et sjakkbrett, vil hundekjørernes del være en liten flik av en rute. De virkelig store utfordringene er, etter vårt syn, de tusener av fotturister samt bussingen av disse inn til Snøheim. Det ville imidlertid bli ramaskrik dersom en skulle rokke ved disses frie ferdsel. Da foretar en heller kosmetiske reguleringer. Hundekjørerne er jo så få, og følgelig vil det ikke komme mange innspill fra disse. Men, forslaget er likevel dramatisk, og hovedpoenget er at vår påvirkning er minimal. Det blir en logisk brist i å sette inn støtet overfor vår aktivitet.
- Vi har forstått det slik at en under utarbeidelse av forslag til nye forskrifter for nasjonalparken har hatt som utgangspunkt at en god treningsøkt for hundekjørere/hundespann er 8 – 9 mil. Dette må korrigeres! For konkurransespann i trening er nok dette riktig. Men, da må forholdene ligge til rette for dette – oftest med oppkjørte løyper. En må også være oppmerksom på at denne aktiviteten pr nå er minimal i det aktuelle området.
Det må også understrekes at for vår del, og antakelig for andre turspann, er en tur på 3 mil mere riktig. Det er også vanlig at turene blir betydelig mindre. Faktorer som spiller inn er da føre, tyngde i sleden, tid til rådighet, antall hunder mm. Det er ikke uvanlig at en tur kan ligge mellom 1 – 2 mil.

- Det er et viktig prinsipp å være føre var. I denne sammenheng blir det meningsløst. Det krever stor innsats og ikke så lite lidenskap for å starte opp med hundekjøring, og det vil med stor sannsynlighet aldri bli slik at fjellet invaderes av hundekjørere.
- Å bo i distrikts-Norge har sine ulemper, men også sine fordeler. En av disse fordelene er nærheten til våre fjellområder og mulighetene til å utnytte disse. Dersom det nå kommer verneforskrifter, som vil gripe sterkt inn den frie ferdselen for noen av oss, vil vi reagere sterkt på dette. Det vil føles urimelig, og vi tror det blir vanskelig å få forståelse for dette blant folk flest.
- Som vi har nevnt tidligere er omfanget av hundekjøring i regionen meget beskjedent. I tillegg er de fleste hundekjørere friluftsfolk med natur- og miljøkunnskaper langt over gjennomsnittet. Det ligger således naturlig for de fleste hundekjørere å ta hensyn til villreinen og andre dyr. Observeres det rein, vil hundekjøreren snu eller legge om ruta.
- Utover våren er ofte forholdene for skigåing i høyfjellet svært gode. Bare i Lesja er det mange personer som er i god form og flinke til å smøre ski. Mange av disse tilbakelegger i løpet av en måned flere mil på ski i nasjonalparken enn hva vi gjør med våre hundespann. Vi mener selvfølgelig ikke at skiløperne skal pålegges noen begrensninger. Men, vi beskriver disse forholdene for å illustrere at vår aktivitet i nasjonalparken bare blir en svært liten del av den totale forstyrrelsen av villreinen.
- En kan altså i framtiden risikere å bli straffeforfulgt dersom en kjører hundespann i nasjonalparken. Neste spørsmål blir da: Hvilket kontrollregime skal en legge opp til, og hva er passende reaksjon for en slik overtredelse? Dersom nye forskrifter skal innføres, bør en også ha tenkt gjennom dette. Er det fornuftig å kriminalisere hundekjøring i nasjonalparken med medførende (nyttig?) ressursbruk fra oppsynsmyndigheten?

Lesja, 23.04.17

Mvh

Oddbjørg Bøe / Tor-Jørgen Bøe

Oddbjørg og Tor-Jørgen Bøe